

Raport Editorial

by Wallachian Voice

Alina Maria Grigore
www.wallachianvoice.com

Titlu lucrare: [REDACTED]

Autor: [REDACTED]

Manuscris: **X** cuvinte

Fragment Original

Imi mai trebuie doar tocurile care se completeaza perfect, chiar daca sunt putin mai inalte decat ce as fi anticipat ca voi vrea sa port. Au in jur de 11 cm inaltime, dar mi-au placut ca sunt deschisi in fata si materialul negru de catifea, in carouri, se intinde cumva pana desupra gleznei. Cred ca ma ajuta sa mentin o postura stabila, insa imagineaza-ti daca am ghinionul sa ma impiedic fix cand ajung pe scena, chiar nu ar avea cine sa ma mai salveze.

Roba de absolvire care am inchiriat-o prin programul oferit de facultate, la un pret chiar acceptabil, in jur de 40 de lire, o vom pune cu totii inainte sa intram in catedrala. Desi este o roba neagra, clasica, desfacuta in fata, cu maneci lungi si usor bufante, imi place foarte mult esarfa ce o acompaniaza, de un rosu cardinal. Pentru aceasta esarfa m-am chinuit sa gasesc camasa perfecta cu nasturi mici, in care trebuie sa o fixeze. In spate roba continua precum o gluga larga care se revarsa, in tonuri asemanatoare de rosu si violet. Toata tinuta e apoi finala de indata ce pui pe cap toca neagra, realizata dintr-un carton dur cu ciucuri. Asa voi arata abia in momentul in care voi da mana cu [REDACTED]. Chiar ma intreb daca si ceilalti sunt la fel de emotionati ca si mine.

Se aud voci din sufragerie. Probabil [REDACTED] si [REDACTED] sunt si ei gata. Aveam sa imortalizam astazi acest moment si sa plecăm cu totii catre catedrala. Acolo aveam sa ne intalnim cu toti studentii in curtea de langa, unde fiecare isi va astepta oaspetii si ii va indruma catre locurile lor, ce trebuiau respectate conform numerelor procesiunii, transmise pe email de catre facultate, de-a lungul bancilor lungi din interiorul catedralei, ce avea astazi sa gazduiasca un moment atat de important pentru noi.

Sunt gata. Pot sa dau acum ochii cu [REDACTED] si [REDACTED], care sunt neobisnuit de zgomotosi in dimineata aceasta. Cred ca si ei sunt de fapt foarte emotionati dar nu zic nimic. Ca sa ajung in sufragerie trebuie sa trec prin fata camerei lui [REDACTED], sa trec de baie si apoi am de coborat doua trepte mici, care semnaleaza pragul catre sufragerie. Un loc destul de incapatoar dar nu suficient de luminat natural, din cauza ferestrelor pozitionate pe partea stanga, unde soarele nu reuseste sa patrunda, decat foarte putin.

(...)

Un zgomot nebun se aude din sufragerie in același timp.

- Surprizaăăă!!!, strigă [REDACTED] și [REDACTED] în cor către mine. Baloane și tot felul de zorzoneli zburau prin aer.

Doamne ce se întâmplă aici.

Corectură simplă

by Wallachian Voice

-mostră-

Îmi mai trebuie doar tocurile care se completează perfect, chiar dacă sunt puțin mai înalte decât ce aș fi anticipat că voi vrea să port. Au în jur de unsprezece centimetri înălțime, dar mi-au plăcut că sunt deschiși în față și materialul negru de catifea, în carouri, se întinde cumva până deasupra gleznei. Cred că mă ajută să mențin o postură stabilă, însă imaginează-ți dacă am ghinionul să mă împiedic fix când ajung pe scenă, chiar nu ar avea cine să mă mai salveze.

Roba de absolvire pe care am închiriat-o prin programul oferit de facultate la un preț chiar acceptabil, în jur de patruzeci de lire – o vom pune cu toții înainte să intrăm în catedrală. Deși este o robă neagră, clasică, desfăcută în față, cu mâneci lungi și ușor bufante, îmi place foarte mult eșarfa ce o acompaniază, de un roșu cardinal. Pentru această eșarfă m-am chinuit să găsesc cămașa perfectă cu nasturi mici, în care trebuie să o fixezi. În spate, roba continuă precum o glugă largă care se revarsă, în tonuri asemănătoare de roșu și violet. Toată ținuta e apoi finală de îndată ce pui pe cap toca neagră, realizată dintr-un carton dur cu ciucuri.

Așa voi arăta abia în momentul în care voi da mâna cu [REDACTED]. Chiar mă întreb dacă și ceilalți sunt la fel de emoționali ca mine.

Se aud voci din sufragerie. Probabil [REDACTED] și [REDACTED] sunt și ei gata. Aveam să immortalizăm astăzi acest moment și să plecăm cu toții către catedrală. Acolo aveam să ne întâlnim cu toți studenții, în curtea de lângă, unde fiecare își va aștepta oaspeții și îi va îndruma către locurile lor ce trebuiau respectate conform numerelor procesiunii, transmise pe email de către facultate, de-a lungul băncilor lungi din interiorul catedralei ce avea astăzi să găzduiască un moment atât de important pentru noi.

Sunt gata. Pot să dau acum ochii cu [REDACTED] și [REDACTED] care sunt neobișnuit de zgomotoși în dimineața aceasta. Cred că și ei sunt de fapt foarte emoționați, dar nu zic nimic. Ca să ajung în sufragerie, trebuie să trec prin fața camerei lui [REDACTED], să trec de baie și apoi am de coborât două trepte mici care semnalează pragul către sufragerie. Un loc destul de încăpător, dar nu suficient de luminat natural, din cauza ferestrelor poziționate pe partea stângă, unde soarele nu reușește să pătrundă decât foarte puțin.

(...)

Un zgomot nebun se aude din sufragerie în același timp.

— Surpriză! strigă [REDACTED] și [REDACTED] în cor către mine. Baloane și tot felul de zorzoneli zburau

prin aer.

Doamne, ce se întâmplă aici?

Corectură & stilizare

by Wallachian Voice

-mostră-

Îmi mai trebuie doar tocurile care vor completa ținuta perfect, chiar dacă sunt puțin mai înalte decât ce am crezut că aş vrea vreodată să port. Au în jur de unsprezece centimetri înălțime, dar îmi plac pentru că pantofii sunt deschiși în față, iar materialul negru de catifea, în carouri, se întinde cumva până deasupra gleznei. Cred că mă ajută să mențin o postură stabilă, însă imaginează-ți cum ar fi dacă aş avea ghinionul să mă împiedic fix când ajung pe scenă. Chiar nu ar avea cine să mă mai salveze.

Roba de absolvire pe care am închiriat-o prin programul oferit de facultate la un preț chiar acceptabil, în jur de patruzeci de lire o vom pune cu toții înainte să intrăm în catedrală. Deși este o robă clasică, desfăcută în față, cu mâneci lungi și ușor bufante, îmi place foarte mult cum se asortează roșul cardinal al eșarfei cu negrul robei. Pentru această eșarfă m-am chinuit să găsesc cămașa perfectă cu nasturi mici, în care să o fixezi. În spate, roba se continuă cu un fel de glugă largă în tonuri asemănătoare de roșu și violet. Toată ținuta este finalizată de îndată ce pui pe cap toca neagră, realizată dintr-un carton dur cu ciucuri. Așa voi arăta în momentul în care voi da mâna cu [REDACTED]. Chiar mă întreb dacă și ceilalți sunt la fel de emoționați ca mine.

Se aud voci din sufragerie. Probabil Rhya și Isaac sunt deja gata. Urmează să immortalizăm acest moment înainte să plecăm cu toții către catedrală. Acolo ne vom întâlni cu restul studenților, în curtea de lângă, unde fiecare își va aștepta oaspeții pentru a-i îndruma către locurile lor. Acestea trebuie respectate conform numerelor procesiunii transmise pe email de către facultate, numerele fiind plasate de-a lungul băncilor lungi din interiorul catedralei ce astăzi va găzdui un moment atât de important pentru noi.

Sunt pregătită. Pot să dau acum ochii cu [REDACTED] și [REDACTED] care sunt neobișnuit de zgomotoși în dimineața aceasta. Cred că și ei sunt de fapt la fel de emoționați, dar nu zic nimic.

Pentru a ajunge în sufragerie, trebuie să trec prin fața camerei lui Isaac și pe lângă baie înainte de a coborî cele două trepte mici care marchează pragul camerei de zi. Sufrageria este o cameră destul de spațioasă, dar nu suficient de luminoasă pe timpul zilei, din cauza ferestrelor de pe partea stângă ce nu permit razelor soarelui să pătrundă decât foarte puțin.

(...)

În același timp, un zgomot nebun se aude din sufragerie.

— Surpriză! strigă [REDACTED] și [REDACTED] către mine. Baloane și tot felul de zorzonele zboară prin aer. Doamne, ce se întâmplă aici?

Mini-Ghostwriting

by Wallachian Voice

-mostră-

Îmi mai trebuie doar pantofii care vor completa ținuta perfect. Sunt mult mai înalți decât cei pe care îi port în mod normal, dar îmi place modelul acesta pentru că sunt deschiși în față, iar materialul din catifea neagră în carouri. Îmbracă piciorul până deasupra gleznei. Asta mă ajută să am mai multă stabilitate pe tocurile de aproximativ unsprezece centimetri. Nici nu vreau să-mi imaginez cum ar fi să mă împiedic tocmai când ajung pe scenă. Îmi voi pune toca realizată dintr-un carton dur eu eiucuri, și voi îmbrăca roba odată cu ceilalți studenți, înainte de procesiune de absolvire pe care am închiriat-o prin programul oferit de facultate — la un preț chiar acceptabil, în jur de patruzeci de lire —. Nu mă dau în vânt după croiala largă a robei, cu mâneci bufante, dar îmi place contrastul dintre negrul acesteia și roșul cardinal al eșarfei care se revarsă pe spate, peste un fel de glugă voluminoasă, de nuanță violet. Pentru această eșarfă m-am chinuit să găsesc cămașa perfectă eu nasturi mici, în care să o fixez.

Comment [U1]: Carourile ce culoare au? Propun să lăsăm doar catifea neagră, simplă, fără model.

Comment [U2]: Prea multe detalii mărunte și irelevante.

Comment [U3]: În acest moment se înțelege că este vorba de o robă de absolvire.

Comment [U4]: O informație inutilă care încetinește scena.

Comment [U5]: Neclară imaginea pentru că nu se înțelege cum este prinsă mai exact acea eșarfă de cămașă. Din nou, sunt prea multe detalii.

Comment [U6]: Personajul mai face o remarcă asemănătoare mai jos, în legătură cu ■■■ și ■■■.

Comment [U7]: Detalii irelevante, unele de la sine înțeles.

Chiar mă întreb dacă și ceilalți sunt la fel de emoționați ca mine

Aeolo ne vom întâlni cu restul studenților, în curtea de lângă, unde fiecare își va aștepta oaspeții pentru a-i îndruma către locurile lor. Acestea trebuie respectate conform numerelor procesiunii transmise pe email de către facultate, numerele fiind plasate de-a lungul băncilor lungi din interiorul catedralei, ce astăzi va găzdui un moment atât de important pentru noi.

Se aud voci din sufragerie. ■■■ și ■■■ sunt neobișnuiți de zgomotoși în dimineața aceasta. Cred că și ei sunt de fapt la fel de emoționați, deși nu vor să recunoască. Oțez, gândindu-mă că, în curând, voi da mâna cu ■■■

Mă rotește încă o dată în fața oglinzii și decid că sunt pregătită. Urmează să facem niște poze înainte de a merge la catedrală, așa că nu mai preget și ies. Pentru a ajunge în sufragerie, trebuie să trec prin fața camerei lui ■■■ și pe lângă baie înainte de a coborî cele două trepte mici care marchează pragul camerei de zi. Sufrageria este o cameră destul de spațioasă, dar nu suficient de luminoasă pe timpul zilei, din cauza ferestrelor dinspre nord ce nu permit razelor soarelui să pătrundă decât foarte puțin.

(...)

În același timp, un zgomot nebun se aude din sufragerie.

— Surpriză! strigă ■■■ și ■■■ către mine. Baloane și tot felul de zorzoneli zboară prin aer.

Doamne, ce se întâmplă aici?